KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

URHO KIERIMO
Vastaava päätoimittaja
Turku, puh. 11 490

RURIK PITKÄNEN
Toimitussihteeri
Liisankatu 27, E 10 • Puh. 38 154

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa • Hinta 30 markkaa koko vuodelta

N:o 10
Lokakuu

Postisiirtotili
N:o 68 25

1945
50. vuosikerta

»SOVITUKSEN VIRKA»

»Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus, se mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut.

Mutta kaikki on Jumalasta, joka on sovittanut meidät itsensä kanssa ja antanut meille sovituksen viran.» 2 Kor. 5: 17, 18.

Tidätkö olevasi todella uusi luomus Kristuksessa? Voitko omasta kokemuksesta sanoa, että vanha on kadonnut ja uusi on sijaan tullut? Olet onnellinen, jos voit myönteisesti vastata näihin kysymyksiin. Ja varmasti tahdot myös Paavalin kanssa nöyrästi tunnustaa että tämä kaikki on Jumalasta. Ei ole sinun ansiotasi, jos Jumala on saanut muuttaa sekä sisäisen että ulkonaisen ihmisesi, niin että olet saanut uuden näkemyksen Jumalan ansiosta ja laupeudesta ja myös omasta tehtävästäsi maailmassa.

Se, mikä tekee meidät uusiksi luomuksiksi on, että olemme ottaneet vastaan sovituksen Kristuksessa. Kun tunnustamme syntimme Jumalan edessä ja niille ihmisille, joita vastaan olemme rikkoneet, ja uskomme, että Jumala Jeesuksen tähden, antaa meille kaiken menneen anteeksi ja ottaa medät lapsikseen, silloin uusi elämä alkaa. Silloin emme enää tahdo elää synnissä, emme ajatella rumasti ja saastaisesti, emme tahdo puhua tai viittoa mitään sopimatonta, ilkeää tai sellaista, joka voi vahingoittaa kanssaihmisiämme. Päinvastoin haluaisimme kaikessa osoittautua uusiksi luomuksiksi ajatuksissa, sanoissa ja töissä. Tahtoisimme auttaa siinä, missä ennen olemme vaatineet apua; tahdomme kantaa muitten kuormia, ajattelemme vähemmän omaa mukavuuttamme kuin muitten. Toisin sanoin: tahdomme omistaa Jeesuksen mielenlaadun. Ja kun huomaamme, että vielä niin vähän ymmärrämme tai osaamme olla sellaisia, joina tahtoisimme olla, silloin pakenemme uudestaan Vapahtajamme luo, tunnustamme velkamme, pyydämme anteeksi ja annamme uutta voimaa vastustaa pahaa ja saadaksemme voiton jokapäiväisessä elämässämme. On tärkeää, ettei mitään saa tulla Jumalan ja meidän välille. Suhteemme Jumalaan pitää olla aivan avoin ja selvä. Hän näkee ja tietää kaiken. Emme voi salata mitään Hänen kaikkinäkeviltä silmiltään, mutta meillä on oltava se mieli, ett' e m m e t a h d o salata mitään Häneltä.

Kun elämme tässä selkeässä suhteessa Jumalaan, silloin tahtoisimme myös tehdä jotakin Jumalan hyväksi. Emme kaikki saa samoja tehtäviä, mutta useimmat ihmiset ovat kutsutut hoitamaan s o v i t u k s e n v i r k a a. Tekstissämme luemme, että Jumala on a n t a n u t meille sovituksen viran. Se ei ole siis mikään itseotettu virka, vaan tehtävä joka Jumala on antanut niille, jotka ovat ottaneet

vastaan Kristuksen sovintouhrin ja sen kautta tulleet uusiksi luomuksiksi.

Mitä sitten tarkoitetaan »sovituksen viralla»? Kun katsomme kaikkea onnettomuutta sodan aiheuttamia haavoja eripuraisuutta, vihaa ja kateutta, silloin ymmärrämme, että tänä aikana totisesti tarvitaan ihmisiä, joille on arvokkaana velvollisuutena hoitaa »sovituksen virkaa». Niin usein kuulemme lausuttavan kostoa ja vihan ajatuksia sekä yksityisessä että poliittisessa elämässä, ja näyttää melkein siltä, kuin ei kukaan muistaisi, että »Jumala on antanut meille sovituksen viran.» Tässä ei ole kysymys Kristuksen sovitustyöstä, sillä tämä ainutlaatuinen tehtävä oli uskottu Hänellä yksinään, vaan se koskee meitä, Sinua ja minua, jotka — joskin vavisten — tunnustaudumme kristityiksi. Meidän on nykyisessä pahana aikana oltava sovittavina yhdyssiteinä erilailla ajattelevien välillä, jos on kysymys pienistä, jokapäiväisen elämän asioista, uskonnollisista, poliittisista tai yhteiskunnallisista mielipiteistä. Väärin käsityksiä voi niin helposti syntyä ja siten voivat ihmiset, joilla ei ennen ole ollut kaunaa toisiaan kohtaan, tulla vihamiehiksi. Mutta tämä on väärin. Jos väärinkäsitys syntyy, ei meidän ylpeinä ole ajateltava että me yksin olemme oikessa, vaan meidän on otettava selvää toisen mielipiteistä, ei pinnallisesti ja hätäisesti, vaan perusteellisesti. Ja silloin huomaamme usein etteivät mielipiteemme olekaan niin erilaisia kuin luulimme ja ettei ole syytä katkeruuteen. Sama asia voi näyttää erilaiselta, kun sitä katsotaan eri puolilta. Koettakaamme siksi ymmärtää kanssaihmisiämme ja varoa langettamasta tuomioita. Mehän jokainen ymmärrämme niin puolinaisesti. Mehän olemme vain ihmisiä emmekä voi lukea toisten ajatuksia emmekä tietää heidän vaikuttimiansa. Siksi meillä ei ole oikeutta olla lähimmäisemme tuomareita. Sitäpaitsi olemme sokeita ja epäjohdonmukaisia ja vielä puoluellisiakin. Samaa tekoa katsomme aivan eri tavalla riippuen siitä, onko sen tehnyt ystävä, vieras henkilö tai joku, joka on meille vähemmän miellyttävä. Tämä on väärin. Määrätty teko on joko hyvä tai huono aivan riippumatta siitä, kuka sen on tehnyt. Tällaisissa riidoissa ihmisten kesken meidän on hoidettava sovituksen virkaa. Meidän on yritettävä parantaa se, mikä on mennyt rikki ja vaikuttaa niin että hyvä tahto pääsee voitolle itsessämme ja ympäristössämme.

Ennen kaikkea meidän on varottava, ettei viha ja kosto saa jalansijaa omissa mielissämme. Sillä Jumala ei voi asua sellaisessa sydämessä, missä nämä katalat tunteet saavat kasvaa ja menestyä, sillä J u m a l a o n R a k k a u s, eikä vihan täyttämässä sydämessä ole tilaa Rakkaudelle. Jos annamme vihan ja koston vapaasti kehittyä sisimmässämme, on kuin avaisimme akkunan kasvihuoneessa, jossa kasvaa jaloja kasvia, kylmää pohjoistuulta kohden ja seuraus on, että arvokkaat kasvit, joitten olisimme toivoneet kukkivan ja kantavan hedelmiä, sen sijaan paleltuisivat ja kuolisivat jäätävän tuulen vaikutuksesta. Niitä rakkauden siemeniä, joita Jumala on kylvänyt sydämiimme emme saa turmella vihan ja koston kuolettavalla myrkyllä. Rukoilkaamme Jumalaa, että Hän armossaan hoitaisi nämä siemenet ja varjelisi ne kaikilta pahoilta vaikutuksilta.

Ja sitten meidän on opittava eroittamaan toisistaan henkilöt ja asiat. Meidän on rakastettava lähimmäistämme joskin on vihattava hänen syntiään. Niinhän Jeesus on tehnyt meidän suhteemme. Mihin me olisimme joutuneet, ellei Hänen rakkautensa olisi kutsunut meitä luokseen silloin, kun me vielä olimme kaukana synneissämme. Hän vihasi meidän syntiämme, mutta Hän rakasti sieluamme. Seuratkaamme Hänen jälkiään. Silloin Hän on osoittava meille, miten se on tapahtuva ja Hän näyttää myös, miten meidän on hoidettava sitä »sovituksen virkaa», jonka hän itse on uskonnut meille!

E l m a I g n t i u s.

KATKENNUT KÄRKI.

Isännällä oli hyvä rautakanki. Sen kärki oli terästetty. Sillä oli hyvä työskennellä.

Naapuri pyysi kankea lainaksi. Isäntä antoi. Naapuri vääntelä kiviä taitamattomasti. Iski kangella kovaan kivven monta kertaa, koettaen lohkaista kiveä. Seuraavana päivänä vei naapuri kangen omistajalleen takaisin. Ja sen kunto? Katkennut oli kärki pahasti, muusta puhumattakkaan.

Meidän sanamme pitäisi olla totuutta. Vaelluksemme pitäisi olla t o s i p o h j a i s t a. Niin kauan kun me harrastamme elävästi kaikessa totuutta ja tahdomme kaikin keinoin taistella itsessämme kaikkea vilppiä ja pahuutta vastaan on sanallamme o i k e a k ä r k i. Niin kauan kun kilvoittelemme syntiä vastaan, on puheessamme t e r ä s t ä. Niin kauan kun pyydämme Jumalalta voimaa oikeaan vaellukseen ja tahdomme alati puhtautta tavoittelevin tunnoin seurata suurta esikuvaamme, voimme vuoriakin halkaista, ja mahdottomatkin tulevat mahdollisiksi. Mutta sinä päivänä, jolloin veltostumme taistelussa, jolloin annoimme sanamme valheen palvelukseen ja lakkasimme taistelemasta syntiä — niin — ihelmasyntiämme vastaan, katkesi sanamme kärki, taittui vaelluksemme rehti suunta, ja voimattomina seisoimme jyrkkien vuorten edessä ja kovien kallioitten keskellä. Ase oli tylsä.

Mitä kertoo monen liian aikaisin ukkoutuneen astunta? Mitä kertoo monien punoittava nenä ja pahasti kiiluvat silmät? Mitä kaksimieliset puheet? Näiden joukossa on useita, joiden sana oli aikanaan terästetty, mutta paholainen sai sen tylsistyttää.

»Pesty sika rypee rapakossa jälleen.»

Valvokaamme.

Huolehtikaamme öljystä lamppuineen!

Älkäämme antako itseämme perkeleelle — ei — pikkusormeakaan. Tahallinen synnin teko taittaa sanamme kärjen. Anteeksi pyytämätön tila pehmentää totuuden terän. Totuus vaati taisteluun ja lankeemuksesta nousemiseen Jumalan avulla.

V ä i n ö S u o j a m a a.

VAROITUSMERKKI

Missä tie on korjauksen alaisena näemme varoitusmerkkejä kaikkialla teiden varrella. Jos laiminlyödään asettaa varoitusmerkkiä sen ympärille, niin kuinka monet kulkijat sinne lankeavat ja saavat vahinkoa itselleen. Kenen on syy? Ei kulkijan, vaan sen joka jätti panematta varoitusmerkin. Päivällä paikka on aidattu, illalla palaa punainen lyhty tai sähkölamppu sen kohdalla. Kulkijat ovat kiitollisia tällaisesta varoituksesta ja välttävät näin vaaran. Voimme huomauttaa toisillekin tästä vaarasta, jos emme niin tee, niin on meidän syytämme, jos toinen lankeaa.

Sodassa ovat monet vaarat väijymässä. Päälliköt ovat varovaisia, ettei paljon sotilaita menisi hukkaan vihollisen virittämiin ansoihin. Sentähden päälliköt lähettävät edeltäpäin pioneereja hävittämään vihollisen virittämiä miinoja ja ansoja, ennenkuin sotilaat kulkevat sitä tietä. Näin säästetään monien sotilaitten henkiä. Rajalle asetetaan vartijat valvomaan vihollisen liikkeitä, ettei tulisi äkkirynnäköitä. Päälliköt ovat vastuussa tehtävistään ja sotilaistaan. Jos he laiminlyövät varovaisuuden, niin paljon sotilaita kaatuu ja vihollinen voittaa. Päälliköitä rangaistaan laiminlyömisestä sotaoikeudessa.

Ihmiselämässä on monenlaisia vaaroja joka puolella. Jokainen kuuro olemme saaneet tämän tuntea, että kuuroutemme tähden olemme vähällä joutua auton tai hevosen jalkoihin, jos ei ystävälliset ihmiset olisi meitä varoittaneet. Olemme heille kiitollisia pelastuksestamme. On näkymättömiä ja vähäpätöiseltä näyttäviä vaaroja, josta emme välitä, vaan menemme suoraan rohkeasti ja avoimin silmin vaaraan, luottaen omiin voimiimme ja kuljetamme tovereitamme mukaamme. Viettelemme vielä tovereitamme mukaan. Kuinka käy? Huomataan vasta liian myöhään, kun on tapahtunut onnettomuus. Kenen on syy? Sen joka vietteli. On myöhäistä katua, miksi en totellut kun varoitettiin ja miksi en tästä huomauttanut toverillekin. Jokainen olemme vastuussa Jumalalle siitä, miten elämme, miten opetamme toisia. Jos yhden viattomista Jumalan lapsista viettelemme syntiin, juopotteluun ja huonoon elämään, niin meidät tuomitaan. Jumala on meidät pannut tänne valmistumaan tulevaa elämää varten, eikä viettelemään veljiämme suureen vaaraan. Jos itse olemme langenneet niin meidän ei sovi vetää toisiakin samaan syntiin. Nuoret saapuvat elämän tantereelle, sen viettelyksistä ja ansoista tietämättä, iloisina ja elämän haluisina. Pitääkö tästä nuorisosta niin monien joutua väkijuomien ja huonon elämän takia onnettomuuteen, kuin monet ovat joutuneet? Jumalan tähden, varoittakaa heitä, näyttäkää nuorille punaista lyhtyä.

Suurella vaivalla, hellällä rakkaudella ja huolenpidolla ovat vanhempamme ja opettajamme meitä hoitaneet lapsuudesta asti, neuvottu ja varoitettu monista vaaroista. Kun saimme opetella elämään ilman kodin ja koulun turvaa, kuinka monet lankeemukset kohtasivat elämämme tiellä. Emme nuoruuden innostuksessa ottaneet huomioon varoituksesta, niin tuli ensimmäinen lankeemus ja toinen, viimein oli vaikeaa nousta synnin syvistä vesistä.

Juoppous pahe ja huono elämä alentaa ihmisen ja tuo mukanaan kaikenlaista kurjuutta. Kuinka usein saadaan syyttää itseään liian myöhään siitä, ettei aikanaan osattu ottaa varteen varoituksesta ja siten vältetty lankeamasta.

Tehkäämme parannus Jumalan avulla. Koittakaamme rehellisesti näyttää toisille punaista lyhtyä.

»Joka pahoja tekoja peittää, ei se menesty, vaan joka ne tunnustaa ja hylkää, sille tapahtuu laupeus.» Sananl. 28:13.

I. N.

MYÖNNETTYJÄ MATKALIPPU-ALENNUKSIA

Rautatiehallitus on myöntänyt seuraaviin tilaisuuksiin osallistuville kuuromykille 25 %:n alennuksen matkalippujen hinnoista:

K u o p i o s s a 3—4/11 pidettäville esitelmäpäiville;

H e l s i n g i s s ä 3—4/11 pidettäville esitelmäpäiville;

KUL:n 25-VUOTISJUHLAJULKAISUA

loppuumyymään otetaan muutamia tarmokkaita asiamiehiä. Julkaisun hinta 20 mk. Myyjä saa palkkioksi siitä puolet eli 50 %.

Ilmoittautukaa heti os.

Kuuromykkäin Urheiluliitto
Helsinki, Liisank. 27 E 10.

Kotkassa 10—11/11 pidettäville esitelmäpäiville;

Oulussa 24—25/11 pidettäville esitelmäpäiville;

Riihimäellä 8—9/12 pidettäville esitelmäpäiville.

Osanottajille myydään lähtöasemalla 1 ½ yksinkertaista matkalippua. Nämä liput, joita menomatkalla ei saa antaa pois, leimataan lähtöaseman nimileimalla. Matkalippujen ohella lähtöasema antaa jokaiselle matkustajalle todistuskaavakkeen B N:o 118 A, johon on leimattu aseman nimi- ja päiväleima. Nämä todistukset tulee tilaisuuksien järjestäjäin täyttää ja varustaa ne liiton leimalla. Paluumatkaa varten ovat ostetut matkaliput voimassa yhdessä mainitulla tavalla täytettyjen ja leimattujen todistuksien kanssa. Todistukset on matkan päättyessä matkalippujen kera luovutettava konduktöörille.
N:o Tfo 1047/1578.

*

Kehoitamme erehdyksien välttämiseksi näyttämään tämä ilmoitus lipunmyyjälle matkalippua ostaessanne.

Suomen Kuuromykkäinliiton postisiirtotilillä N:o 6825

voitte mukavimmin tehdä missä postikonttorissa tahansa Kuuromykkäin Lehden tilauksen vuodeksi 1946 ja osallistuu yhteiseen Uuden vuoden onnitteluun lehdessämme. Postikonttorissa täytätte tilillepanokortin ja kirjoitatte kupongin selkäpuolelle, mitä suoritus koskee. Saatte kuitin samalla ja niin on asia selvä.

URHEILUOSASTO

Pienoismaaottelun näkymiä

Kuin korkean paineen vaikutuksesta virtasi kuuroa väkeä ennennäkemättömän sankoin joukoin kaikilta puolin Suomea Aurajoen kaupunkiin. Niiden joukossa oli runsas panos sellaisia tulijoita, jotka eivät ennen olleet tavalla tahi toisella tekemisissä urheilurientojen kanssa. Maaottelun uutuus tahi ulkomaisten kohtalotoverien näkeminen lienee viekoitellut heitä vai mikä. Tätä paljoutta jotkut koiranleuat nimittivät kuherrusmarkkinoiksi. Ilman Ruotsin urheilun nimekkäiden edustajien vierailua ei tällä urheilullisella toimeenpanolla olisi ollut sellaista kantavuutta propagandamielessä kuin mitä sillä nyt todella oli. Tästä kiitos olkoon KUL:n johdolle. Varmasti tulijat, ennenkaikkea urheilun läpäisemät, eivät turhaan tehneet sitä matkaa, sillä tämä maaottelu oli sekä tuloksiltaan korkeatasoinen että urheilusuorituksiltaan täysipitoisin urheilutapaus, mitä on koskaan nähty suomalaisella maaperällä .Svean pojat esiintyivät näköjään kovin treenattuina ja paljon kilpailutottumusta saaneina. Tiedettinhän ennakolta, etteivät suomalaiset voineet tarjota tasaväkistä kilpailua Ruotsin maajoukkueelle, mutta sisimmässä toivottiin, että poikamme pystyisivät venymään ottelussa naapureitamme vastaan niin, että pistero tulisi mahdollisimman pieneksi.

100 m juoksussa meni selvä kaksoisvoitto Ruotsin konttoon, vaikkakin toista ruotsalaista pikapinkojaa ahdisti Kunto Irri koko matkalla. Tällöin Åström osoittautui maailmanennätysmaineensa veroiseksi, kumoten vanhan, itsepäisen teoreeman, ettei aistiviallisesta ole huippujuoksiaksi. Hänen tuloksensa (11,1) oli sitäkin huomattavampi kun viikkoja myöhemmin pidettyjen SM-kilpailujen kireässä 100 m loppujuoksussa 3 ensimäistä saavutti kaikki ajakseen 11,0 samalla radalla!! Kukapa tietää, millaiseen tulokseen hän pääsee, jos hän juoksisi mukana SM-kilpailujen tasaväkisessä 1000 m juoksussa. 18 vuotias Kunto Irri juoksi kansainvälisen debyyttinsä, jääden ei edes täyttäkään metriä Engbergistä, joten hänelle merkitty 11,7 osoittivat suuren aika-eron. Sattuipa sellaisia kommellusiakin kuulevienkin kilpailuissa, mutta ne jäivät kuin jäivätkin silleen. Kepeäaskelinen Irri muistutti niin vartaloltaan kuin olemukseltaankin suuressa määrin silloista hentoa Åströmiä v:lta 1935, jolloin Åström alkoi kansainvälisen kilpailuesiintymisensä Lontoon kuurojen M-kisoissa. Joka tapauksessa Irri tarvitsee vuosia voimistuakseen ja kehittyäkseen ainakin Åströmin veroiseksi pikapinkojaksi, jos elää terveenä ja harjoittelee yhtä tunnollisesti. Ken elää, se näkee.

400 m juoksussa piti Bååth kutinsa ylivoimaisesti kuin maailmanmestarin pitääkin olla. Samalal menolla parani hänen nimissään ollut maailmanennätys (51,6) 3/10 sekunnilla. KUL:n M-kilpailussa saamansa tuloksen perusteella Irrin uskottiin olevan ainoa suomalainen, joka pystyisi murtamaan ruotsalaisten rintaman. Sen tien meni 16 vuotta vanha Katais-Matin nimissä ollut KUL:n ennätys. Juoksutyyliltään irtonainen Irri on suuri vastakohta Katais-Matille, joka juoksi ennätyksensä väkisin ja irvissä suin pohjoismaisissa k.m. kisoissa 1929. Vanhan ennätyksen alitti myös Tarvonen, jonka suurenmoinen irtiottokyky jäi kaikkien huomaamatta. Se oli vähällä viedä hänet Engströmin sivu. Nimittäin hänen KUL:n M-kilpailujen tuloksensa 56,1 puristui kokonaisella 2,1 sekunnilla 54,0 sekuntiin. Hän herätti jo minun ihastukseni erinomaisella juoksumenollaan KUL:n M-kilpailujen 800 m:llä ja osuudella 1000 m viestissä. Hänessä on lupaavinta ja ihanteellisintä puolimaileriainesta, jota on koskaan ollut KUL:ssa. Kestävyyttä on tarpeeksi, mutta enempi nopeutta hän hankkikoon. Seuraavissa kansanvälisissä yhteenotoissa Tarvonen on KUL:n toivo 400, 800 ja 1500 m:llä, kunhan hän hankkii enemmän kilpailutottumusta osallistumalla ahkearsti kuulevien kilpailuihin.

1500 m juoksukilpailu muodostui ruotsalaisten keskinäiseksi, milteipä näytösmäiseksi kilvoitteluksi, sillä suomalaisilla ei ollut mitään sanomista. Ruotsalaisten pyynnöstä pantiin kolmas juoksija kahden lisäksi yhteisvoimin yrittämään maailmanennätystä ja myös suomalaisten puolelta »tasoitukseksi». Yritys epäonnistui ehkä sen takia, että maailmanmestarilla, Bååthilla oli puoli tuntia sitten juostu 400 m jaloissaan. Niin nuori kuuro ei ennen juossut korkeaa tulosta kuin 20-vuotias Gardell 4.05,9. Niin ollen voi hänestä odottaa 4 minuutin alittajaa. Suomalaisten toivo Paavo Palmu juoksi kuulevien kilpailussa saamiansa tuloksia huonommalla ajalla kuten hänen tavakseen on tullut kohtalotoveriensa kilpailuissa. Hänen järjetön nykäisynsä teki tehtävänsä ja sitäkään eivät kokenneemmat ruotsalaiset hätkähtäneet. Hän ei ymmärrä ottaa mitään kokemusta pitkäaikaisesta juoksuurastaan. Kolmen ruotsalaisen tulokset osoittavat Ruotsissa olevan niin leveän huippurintaman kuin missään maassa. 1500 m juoksukilpailu oli maaottelun paras ja hienoin urheilusuoritus. Nykyhetkellä tilanne tässä lajissa näyttää synkältä KUL:ssa, mutta luotetaan uusiin nuoriin juoksijakykyihin, jotka ovat parhaillaan marssimassa esiin. Tarvosen ohella toivo kiinnittyy voimakasrakenteiseen Vaasan Koskiseen joka pitkä tukka hulmuten ilmassa pinkoi komein askelin KUL:n M-kilpailujen nuorten 1000 m:llä.

Vastoin monen suomalaisten odotusta 5000 m:n juoksun voitto meni tuolle puolen Pohjanlahden. Voittaja Johansson juoksi jo useaan otteeseen alle 16 min. Ruotsalaiset tuntuivat ottavan alun varovaisesti ikäänkuin tunnustellakseen suomalaisten kykyä. Ensimmäisten 3 juoksijan tulokset olisivat olleet toistakymmentä sekuntia paremmat ellei ankara helle tehnyt teräänsä. Kuta pitempää juostaan, sitä ilmeisempi troopillisen kuumuuden haitta on. Pelli juoksi odotetun hyvin, joskaan ei kestänyt Johanssonin viimeisiä kierroksia kestävää kiriä. Hänen juoksutyylinsä taipuu enemmän hartia- ja käsivarsi- kuin jalkavoimiinsa, mikä ehkäisee jalkojen itsestään liukumisen. Päinvastoin kuin 1500 m:llä Gardellin tyyli ei käynyt laatuunsa kestävyysjuoksussa. Hänen juoksutyylinsä ylimalkaisesti nähtynä oli kankea, mutta tarkemmin tutkittuna siinä oli peitettyä tarmoa ja kestävyyttä. Kun ikää karttuu, taitaa hänestä tulla 15 min. alittaja. Paavo Niinikangas ei ollut entisensä.

Maailmanennätysmiestä Engbergiä vaivasi huono tuuri, kun hän ensimmäisellä yrityksellä sai hyppynsä hyväksytyksi, mutta kaikilla seuraavilla yrityksillä astui yli, jääden toiselle sijalle Åströmin jälkeen. Kaiken aikaa uhattuaan Engbergin hyppytulosta tekaisi Viitala uuden KUL:n ennätyksen. Entinen ennätys oli Börje Ahlbäckin saavuttama Lontoon kuurojen M-kisoissa 1935.

Vastoin ruotsalaisten voittoveikkausta hyppäsi Kuopion Broman muita korkeammalle, lähettäen ruotsalaisen Edmanin 7 vuotta vanhan M-ennätyksen muistojen joukkoon. Hänellä näyttää olevan varaa kehittyä vielä parempaan tulokseen.

Korkeushyppykilpailu oli vähän mielenkiinnoton. Karpin hyppääjänlahjat olivat viitisen vuotta sitten mitä lupaavimmat, ja hänen kehityskäyränsä ei sittenkään noussut korkeammaksi kuin toivottiin, valitsemansa elämäntien takia. Valitettava tapaus!

Kuulantyönnössä kolmannella kierroksella työnsi Åström piirtoja myöten onnistuneella ruumiinliikkeellään »täysosuman», joka toi myös uuden Ruotsin ennätyksen. Se uupuu 43 senttiä Vaala Kaurelan nimissä olevasta maailmanennätyksestä. Neljänneksi jäänyt Kaurela oli varjo maailmanmestarista. Viiden vuoden harjottelemattomuus teki tehtävänsä. Ruotsalainen Berggren herätti pyylevyydellään hilpeyttä katselijoissa, ja hän on lihonnut silminnähtävästi sitten Tukholman kuurojen M-kisojen 1939. Onhan Ruotsissa makeat päivät huolimatta sodasta.

Keihänheitossa rikkoi Ojala maaotteluinnostuksella omissa nimissään olleen 6 vuotta vanhan maailmanennätyksen vaivaisilla 34 sentillä katselijoiden riemuksi. Urheilusuorituksen arvossa ei se vedä vertoja 100, 400 ja 1500 m juoksujen tulosten kanssa, joihin ollakseen suhteessa sen pitää olla 60—63 metrin vaiheilla. Ensi silmäyksellä sen saavuttaminen näyttää olevan kovan urakan takana, mutta siihen päästään helpolla, jos harjoitellaan yhtä tarmokkaasti kuin ruotsalaset kilpaveikkoomme juoksuissa.

Kiekonheitossakin pystyi Åström jatkamaan voit-

tosarjaansa. Nykyhetkellä hän on maailman paras kuuro monipuolinen urheilija. Hän kuuluu kohdistavan vakavissaan tästedes tarmonsa kuulantyönnön ja kiekonheiton harjoittelemiseen, pikajuoksu- ja hyppyharrastusten jäädessä toisarvoisiksi. Kukaties miten Kaurelan Vaalan maailmanennätys on vaarassa!

1000 m viestinjuoksun voitto oli kuin etukäteen merkitty Ruotsin tilille. Vähältä oli, ettei Svean poikien viestinjuoksu tullut hylätyksi, kun kapulan putoamisen hämmennyksessä ankkurina ollut Bååth välttyi töintuskin vaihtoalueen rajaviivan ylityksestä. *Julu.*

VÄLÄHDYKSIÄ *Suomi—Ruotsi maaottelusta ja juhlasta.* Maaottelu on takana pian kolmatta kuukautta, se on vielä tuoreessa muistissa. Ne kuurot, jotka ovat jääneet pois maaottelua seuraamasta, tahtovat ehkä tietää sen kulusta.

Tampereella 28-29 pnä heinäkuuta: pidetyn K.U.L:n yleisurheilukilpailutulosten perusteella valittiin 14 miestä »tuleen» Ruotsin joukkueeksi vastaan: G. Lillhannus, P. Niinikangas, V. Hämäläinen, K. Irri, E. Viitala, V. Pelli, P. Palmu, B. Hellöre E. Ojala, T. Tarvonen, M. Karp ja T. Vallenius.

Johtaja Kierimo on suosiollisesti luovuttanut Kuurojen koulua K.U.L:n käyttöön juhlia ja majotusten varten. Samoin Turun kaupunginhallitus on luovuttanut Urheiluopistoa vuokravapaasti.

Maaottelua varten lahjoituksia ovat tehneet maatalousteknikko J. Väisälä, Hämeenlinnan Kuuromykkä-Urheilijat, Rettig ja kumpp. ja Auran Kultaseppä Oy., joille parhaat kiitokset.

Perjantaina elok. 3 p:nä K.U.L:n hallituksen puolesta olivat U. Lehtimäki, R. Pitkänen ja C-E. Martola Turun satamassa vastaanottamassa ruotsalaisia urheilijoita ja huvimatkailijoita, jotka U. Lehtimäki lausui tervetulleiksi Suomen maahan. Heidät ohjattiin Kuurojen koulun asuntolaan. Sen jälkeen vieraat menivät Urheiluopistoon verryttelemään.

Illalla järjestettiin koululla tervetuliaisjuhla, jonka avasi U. Lehtimäki lyhyellä tervehdyspuheella, johon vastasi Ruotsin Kuuromykkäin Urheililiiton puheenjohtaja K. Karlsson. Tarjoiltiin korviketta vehnäleipineen vieraille ja kaikille. Lauantaina kokoonnuttiin Urheilupuistoon, joka oli koristettu molempien valtakuntien lipuilla. Sää oli mitä parhain. Yleisöä oli tätä molempien maitten kuuromykkien urheilutoiminnassa historiallista tapausta saapunut seuraamaan noin 700 henkeä. Katsomossa näkyi olevan oikein maaottelutunnelmaa. Maaottelu alkoi klo 15,30, jolloin molempien maitten edustajajoukkueet marssivat ja asettuivat jonoon keskikentälle. Se oli vaatimaton, mutta juhlallinen. Puheenjohtaja U. Lehtimäki aluksi piti seuraavan avajaispuheen:

Tervetuloa. Urheilumaaottelu on aina juhla vierailevalle joukkueelle, mutta ennen kaikkea isäntämaalle. Tällä kertaa suomalaiselle kuurolle isäntäväelle on suuri ilo, sillä edessä oleva maaottelu on ensikertainen merkkitapahtuma, joka täydellä syyllä on merkittävä Kuuromykkäin Urheiluliiton historiaan liiton 25-vuotistoimintakauden jälkeen. Ennen oli pidetty kuurojen kansainvälisiä olympiakisoja, mutta valitettavasti olivat lamaannuksissa pitkällisen raskaan sodan takia. Me suomalaiset kuurot tahdomme aloittaa maaottelun voidaksemme ylläpitää urheilusuhteita kahden naapurimaan Suomen ja Ruotsin välillä. Kuuromykkäin Urheiluliiton puheenjohtajana julistan maaottelun avatuksi. Me suomalaiset kuurot urheilijat toivotamme Ruotsin joukkueen sydämellisesti tervetulleeksi veljellisessä ja toverillisessa hengessä kamppailemaan kanssamme.

Puheeseen vastasi Ruotsin joukkueen johtaja K. Karlsson. Tämän jälkeen aloitettiin varsinaiset kilpailut 100 m juoksulla, jossa heti kärkeen saavutettiin aika 11,1, mikä on paras Turun radalla tänä vuonna saavutetuista. Voittajana oli k.m. 100 m mies ruotsalainen K. G. Åström.

Saavutettiin 3 uutta maailmanennätystä, 2 suomeen ja 1 ruotsiin, T. Broman seiväshypyssä, E. Ojala keihäänheitossa ja Ruotsin Bååth 400 m juoksussa. Tuli myös 3 Suomen ennätystä, muun muuassa K. Irri 400 m juoksussa ja 3 Ruotsin ennätystä. Ensimmäisen päivän jälkeen Ruotsi johti 54,5 pisteellä Suomen 31,5 vastaan.

Sitten pidettiin kilpailujen jälkeen koululla ohjelmallinen illanvietto, johon saapui yli 400 henkeä, mikä oli harvinaista. Ohjelmassa oli muun muassa naisten tanssi- ja voimisteluesityksiä, jotka palkittiin runsain kättentaputuksin. Sitten viimeiseksi karkeloitiin.

Sunnuntaina elok. 5 p:nä jatkettiin maaottelua taas kauniin sään vallitessa. Jälellä olevat kilpailulajit ruotsalaiset voittivat kaikki, miten vaan tahtoivat. Odotettiin 5000 m juoksussa voittoa Suomeen mutta petyttiin. Ruotsin Johansson voitti vakuuttavasti, Suomen Pelli tuli toiseksi, hän juoksi hyvin parhaansa mukaan, mutta ei kyennyt vastaamaan ruotsalaisen kovaan loppukiriin. Lopputulokseksi saatiin Ruotsin voitto 70,5 pisteellä Suomen 47,5 pistettä vastaan. Ruotsi voitti, kuten saattoi odottaa.

Sivumennen mainittakoon, että palkintotuomarit juoksua varten olivat kuulevia, mutta kenttätuomarit paitsi johtaja olivat kaikki kuuroja.

Juhlaillallinen pidettiin Turun Työväenyhdistyksen ravintolassa, johon saapui 265 osanottajaa. Muun muassa pidettiin muutamia puheita. Jaettiin molempien maitten jokaiselle edustajalle pronsista valmistettuja K.U.L:n muistomitaleja, 2 kunniapalkintoa, toinen Ruotsin parhaalle urheilijalle K.-G. Åströmille ja toinen Suomen parhaalle urheilijalle T. Bromanille saavutetusta loistavasta maailmanennätyksestä seiväshypyssä. Ruotsin joukkueen johtaja Karlsson ojensi kauniin Ruotsin pienoislipun jalustoineen K.U.L:lle, jonka puolesta otti vastaan U. Lehtimäki. Sen jälkeen hän ojensi Ruotsin joukkueen johtaja Karlssonille komean maljan muistoksi ensimmäisestä maaottelusta. Siis päättyi juhlaillallinen karkelointiin, joka lopetettiin klo 1 paikkeilla ja painuttiin tyytyväisinä yöpuulle. Seuraavana maanantaina muutamat ruotsalaiset matkustivat Helsinkiin saamaan lisää silmänruokaa toisten jäädessä Auran rannalle tutustuakseen Turun nähtävyyksiin.

Sitten seuraavana tiistaina kun tuli ruotsalaisille lähtöhetki ja me turkulaiset ja muutamat kuurot muualta olimme saattamassa vieraita Turun satamaan. Vaihdettiin sanoja. Lopuksi puheenjohtaja U. Lehtimäki lausui vieraille muutamia jäähyväissanoja toivottaen heille hyvää matkaa ja vointia, jälleennäkemistä. Puheeseen vastasi Ruotsin Kuuromykkäin Urheiluliiton sihteeri Dahlgren. Oli enää muutama minuutti, kun vieraat läksivät laivaan, joka alkoi vähitellen irtautua laiturista, häipyi näkyvistä vieden voittoisan joukkuen takaisin kotimaahan monta noukittua pistettä taskussa. Siis päättyi ensimmäinen virallinen maaottelu, joka jää ehkä pysyväisesti muistiin.

SUOMI—RUOTSI maaottelussa E. Viitalan suorittama pituushyppy 632 on erheellisesti painettu, pitää olla 602, kuten kilpailupöytäkirjassa on. Eikä Suomen ennätystä tule.

KYMINLAAKSON *Km. V. ja U. seura »Tähden»* 25 v. juhla vietettiin Kotkan kaupungin Keskuskansakoululla kesäk. 9 p:nä klo 18. Juhlasali oli koristettu.

Seuran puheenjohtaja hra Emil Mattila aloitti ohjelman tervehdyspuheellaan. Seurasi herrojen E. ja V. Tolsan runolausuntaa aiheena »Nuorten voima laulu» joka tuli onnistuneesti suoritettua. Tämän jälkeen hra Väinö Sihvola piti puheen, jossa kertoi seuramme syntyajoista. Sitten hra E. Mattila esitti laajan historiikin seuramme 25 v. toiminnasta. Seurasi T.U.L. kuuluvan Kotkan »Kisailijain» taitovoimistelijain esitykset, joita yleisö suurella mielenkiinnolla seurasi ja palkitsi vilkkain suosionosoituksin.

Väliajan jälkeen K.U.L. puheenjohtaja hra U. Lehtimäki piti mielenkiintoisen juhlapuheen. Tämän jälkeen seurasi juhlallinen kunniakirjojen jako. Seuran puheenjohtaja E. Mattila ensiksi piti kauniin puheen seuramme toiminnassa ansioittuneille jäsenille ja antoi kunniakirjoja eri tunnuslausein, joita saivat herrat Väinö Sihvola, Emil Tapper ja Salomo Kaavi, rouva Ida Rantalainen, herrat Juho Mattila, Armas Kaipiainen ja Oskari Liikkanen. Samassa yhteydessä puheenjohtaja ilmoitti, että seura nimeää vapaajäseniksi muutamia monen vuoden mukana olonsa vuoksi.

»Vapaata sanaa» käytti ensimmäisenä K. U. L. puheenjohtaja U. Lehtimäki, esittäen liiton onnittelut sitten herrat O. Liikkanen Turusta, U. Nurminen Lahdesta ja V. Mattila Kotkasta esittivät onnittelunsa. Sähkösanomia saapui Tampereen ja Mikkelin veljesseuroilta ja eräältä Helsingistä.

Neiti Lempi Lehtinen esitti tanssiesityksen.

Väliajan jälkeen seurasi näytelmäkappale »Setä». Jolloin juhla päättyi tähän. Yleisöä oli noin 100 henkeä.

Seuraavana päivänä klo 10, kokoonnuttiin jälleen samassa paikkaan. Hra U. Lehtimäki piti mielenkiintoisen esitelmän Olympian historiasta ja sen uranuurtajan parooni Pierre de Goubertinin elämästä. Tilaisuudessa jaettiin pikku voittoja arvonnasta ja pikku huutokauppoja pidettiin myös. Puheenjohtaja E. Mattila valituin sanoin kiitti yleisöä arvokkaasta taloudellisesta tuesta seuran hyväksi. Tämän jälkeen useat lähtivät isolla autolla Langinkoskelle. Siellä todelakin oli mielenkiintoista nähtävää. Hra E. Mattila selosti lyhyesti Langinkosken alueen historiasta. Heti kaupunkiin palattua kokoonnuttiin erääseen hienoon ravintolaan juhlapäivällisille. *E. T.*

IISALMEN Kuurojen Urheilijain iltama pidetään kaupungin keskuskansakoulussa marrask. 10 p:nä klo 18. Sunnuntaina 11 p:nä on huviretki klo 12. Samana iltana on keskuskansakoululla iltama. Veto- ja kisakarsinnat. Osanottomaksu 30:—. Ilmoittakaa os.: Hra Veikko Balck, Peltosalmi, ennen lokak. loppua. Hyvää ruokaa ilman korttia saatavana sunnuntaina.

TAMPEREEN Kuurojen Urheliseura toimeenpanee joulukuun 1 p:nä pikku-joulujuhlan.

Ohjelma on iloinen ja reipas.

Punaposkinen joulupukkikaan ei jää kaukaa pohjolan jyhäisiltä tuntureilta saapumatta tilaisuuteen.

Samassa tilaisuudessa pidetään myöskin palkintojen jako.

Juhlat alkaavat klo 19.

Siis Tampereella reilusti juhlimaan, niin ette varmasti kadu.

Tervetuloa.

TIETOJA KOTIMAASTA

SALON Kuurojenyhdistys vietti onnistuneen kesäjuhlan sunnuntaina heinäkuun 1 p:nä Hajalan Vuorelassa. Sunnuntaiaamu valkeni kirkkaana ja lupasi helteistä päivää, joten suuri joukko kuuroja uskaltautui pitemmänkin matkan takaa. Valtaosan juhlavieraista muodostivat Turun kuurot, jotka olivat oikein joukolla lähteneet pois kaupungistaan maaseudun rauhaan viettämään kaunista kesäpäivää. Vieraitten joukossa oli evakko-kuuroja myöskin, mm. entisiä viipurilaisia kokonaista puoli tusinaa, ja kun isäntäyhdistyksen saapuvillaolevat jäsenet vielä lisättiin niin nousi koko juhlakansan lukumäärä vähän yli kuudenkymmenen hengen. Kaunis päivä houkutteli kaikki ulos, niin ettei kukaan mie-

lellään tahtonut sisällä pysyä, vaan kaikki tahtoivat olla ulkosalla päivää paistattamassa.

Juhla aloitettiin sananmukaisesti ravintolan tyhjentämisellä, ja juotiin kaikki korvikkeet ja varatut virvokejuomat heti alkuunsa. Kun varsinainen juhla alettiin, nousikin yleisön juhlamielen lisäksi jokaiselle vesi kielelle, kun yhdistyksen puheenjohtaja M. Mauranen tullessaan pitämään terveliaispuhetta toi komean täytekakun puhujakorokkeen pöydälle, ja jokainen jännityksellä seurasi puhetta, koettaen arvailla, että arvottaisiinko vai myytäisiinkö kakku? Ajatteliko kukaan muuta kuin kakkua ja jäikö puheen sisällöstä mitään muistiin toisille, mutta allekirjoittaneelle jäi, se rehellisesti sanottakoon, lupaus, että tarjotaan väliajalla myöskin hernerokkaa. Ja niin alkoi juhla innostuneen odotuksen vallassa. Herra Vilkki Turusta esitti mielenkiinnolla seuratun kertomuksen ,jonka jälkeen seuranneen väliajan aikana aloitettiin nuolenheittokilpailu, sen alkoi rouva Virmavirta Turusta heittäen varmasti, mutta palkintosijoille pääsemättä. Nuolenheitosta muodostui lopulta todella jännittävä kilpailu, kun lopulta kaksi miestä pääsi 50 pisteen tulokseen, tosi kilpailumieltä ei puuttunut, ja nuolenheitto toi sievoisen voiton myöskin yhdistyksen kassaan. Samoin alettiin kakkuarpojen myynti ja arvata saattaa, kun kyseessä oli niin houkutteleva voitto, menivät arvat kuin kuumille kiville, monen jäädessä vielä ilmankin. Pyynnöistä huolimatta ei suostuttu lisäämään arpanumeroitten lukumäärää, jotta kaikki halukkaat olisivat saaneet merkitä niitä. Väliajan jälkeen seurasi herra Savisaaren esitelmä, jonka valitettavasti monet jättivät seuraamatta. Kesäinen päivä ja kaunis luonto veti enemmän puoleensa, olisi ehkä pitänyt olla koko juhla ulkosalla. — Ja monenlaista hommaa näkyi olevankin ,kun esim. yksi mies tuli metsästä, ja eräs neitonen kysyi missä hän kävi ,sanoi mies käyneensä rakastelemassa, mutta kun kysyttin missä tyttö on, meni sormi suuhun. Toinen mies sanoi käyneensä jänisjahdissa, kolmas aurinkoa paistattamassa, neljäs korttia pelaamassa, viides kertoi nähneensä pihalla ketun ja lähteneensä sen perään, kuudes ei osannut sanoa mitään ja vihdoin seitsemäs kertoi vaan ottaneensa aurinkoa ja näytti vakuudeksi punaiseksi paahtunutta niskaansa.

Seuraavalla väliajalla alettiin sitten syödä emäntien hyvää rokkaa ,joka sekin tietysti loppui kesken, huolimatta siitä, että eräs miehinen vieras kainosti esitti lisättäväksi kuumaa vettä pataan, mutta sepä taisikin olla emäntien keittotaidolle loukkaus kun neuvoa ei seurattu. Monen vatsa jäi murisemaan lisää, mutta eihän sitä tyhjästä enään lisää saanut. - Nuolenheitto sai vielä lisää innostuneita osanottajia, ja tulostaso tietysti nousi, uskaltautuipa muutamia naisiakin heittämään, päästemättä kuitenkaan lyhemmästä heittomatkasta huolimatta palkinnoille, eri sarja olisi saanut olla naisille.

Väliajan jälkeen seurasi jännityksellä odotettu täytekakun kohtalon ratkaisu, jota ratkaistessa puheenjohtaja sai esityksessään sen vielä kohoamaankin. Pari neitosta sanoikin allekirjoittaneelle, että jos sen kakun voittaa joku mies niin se on houkuteltava metsään kävelemään ja saatava puolet kakusta. Jokainen toivoi voittavansa, ja n:o 73 sen voitti, voittaja kuitenkin kaikkien yllätykseksi jalomielisesti lahjotti kakun takaisin yhdistykselle huutokaupalla myytäväksi. — Jaettiin palkinnot nuolenheitossa ja alettiin sitten huutokaupata ensin kananmunia ja sitten hernepussi. Jo ensimäinen tarjous täytekakusta teki 500 mk:aa ja siitä se sitten vielä nousikin ja tuotti yhdistykselle runsaan lisän rahavaroihin, josta kiitos yhdistykselle lahjoittajalle. — Lopettajaispuheessaan yhdistyksen puheenjohtaja ilmoiti tyytyväisyytensä juhlien onnistumiseen taloudellisessa mielessä ja osanottajien mielestä juhlat olivat kaikinpuolin onnistuneet ja hyvät — jos olisi ollut enemmän hernerokkaa.

Lopuksi oli tunti tanssia ja nähtiin siinä erilaisia tansseja. Conga, se kuitenkin sai useimmat parit lattialle, se tanssi tuntuu kaikkia kiinnostavan. Uusinta tanssia vasta maahan tullutta opeteltiin ahkerasti ja lopuksi meni hidas tango ja viimeiseksi eräs pari esitti vanhan tanssin »raatikkoon, raatikkoon . . .

Kun huoneisto täytyi luovuttaa kuulevien juhlia varten vapaaksi siirryttiin lähellä olevaan erään kuuron omistaman talon pihamaalle, jossa vapaan keskustelun muodossa odoteltiin junien lähtöä. Useat matkustivat jo iltapäiväjunilla, mutta suurin osa jäi iltaa viettämään, osan mennessä takaisin Vuorelaan kuulevien alkaneisiin tansseihin.

Onnistuneet kesäjuhlat jättivät jokaisen läsnäolleen mieleen mieluisan muiston kauniista kesäisestä päivästä. *Mukana ollut.*

NIKKARILAN kuuromykkäin talouskoulun entisiä oppilaita kutsutaan täten koulun 40-vuotisjuhlaan 28. 10. 1945.

Ilmoitus saapumisesta pyydetään tekemään ennen 15.10. koulun johtajattarelle.

Kunnioittaen
Elsie Roos.

KOKKOLAN Kuurojenyhdistyksen esitelmäpäivät ovat lokak. 27—28 p:nä Seurakuntatalossa Pakkahuoneenk. 5, alkaen lauantaina klo 18. Puhujiksi tulevat toimittaja R. Pitkänen ja taiteilija L. Vainola.

25 % matkalippualennus on saatu. Asuntoa haluavia pyydetään ilmoittamaan tulostaan ajoissa os.: Neiti Julia Kiviniemi, Kokkola, Länsikirkkok. 18, puhelin 14 37. Tervetuloa!

HELSINGIN Kuuromykkäinyhdistyksen esitelmäpäivät järjestetään marraskuun 3—4 päivinä omassa huoneistossa, Liisankatu 27, A:ssa.

Illanvieton ohjelma on seuraava: lauantaina 3/11 klo 18.30 avauspuhe, runo, esitelmä, tanssiesitys, huumoria, taikkatemppuja, elokuvaesitys ja tanssia. Pääsymaksu 40 mk. Sunnuntaina 4/11 klo 9—12 katsellaan kaupungin nähtävyyksiä. Klo 14 jumalanpalvelus ja esitelmä. Klo 19 tervehdyspuhe, runonlausuntaa, esitelmä, puhe, kertomus, huumoria y.m. Pääsymaksu 25 mk. Puhujina ovat tarkast. J. K. Palomaa, past. U. Paljakka, hra Emil Mattila Kotkasta ja hra Eino Karilas. 25 % rautatiealennus on saatu.

KEMIN Kuurojenyhdistys pitää toimintansa jälleenaloittamisjuhlan ja esitelmäpäivät Kemissä marrask. 3—4 p:nä. Juhlapaikkana on Kemin Pirtin ja aseman välillä sijaitseva Suomen Naisten Demokraattisen liiton parakkihuoneusto. Puhujaksi tulee toimittaja Rurik Pitkänen Helsingistä.

Yömajoitus järjestetään kokouspaikassa. Viltti, eväät ja sokerit mukaan. Tervetuloa Kemiin.

VAASAN Kuurojen Shakkiseura järjestää 5-vuotisjuhlat marraskuun 3-4 p.nä. Lauantaina klo 19 on 5-vuotisjuhlailtama Vaasan K.m. yhdistyksen omassa huoneistossa. Sunnuntaina klo12 on shakkiseuran vuosikokous ja sen jälkeen tunnettu pelaaja hra Robert Grev tulee ehkä pelaamaan vaasalaisia kuuroja vastaan. Saman päivän iltana klo 19 on shakki-iltama. Tervetuloa läheltä ja kaukaa! Sokerit mukaan.

TAMPERE. Tulevan marraskuun 3—4 päivänä on Tampereen Km. yhdistyksen huoneustossa Kyttälänk. 8 kirkkopäivät arvokkaine ohjelmineen.

Arvokkaita puhujia on, m.m. saapuu pastori L. Paunu. Kaikki tervetulleita.

IISALMEN Kuurot Urheilijat Esitelmäpäivät pidetään marraskuun 10 p:nä lauantaina klo 17 illalla Iisalmen kaupungin Keskuskansakoulussa.

Sunnuntaina marraskuun 11 p:nä 1945 klo11, p:vällä kokoonnutaan Keskuskansakoulun pihalle ja sitten mennään huviretkelle. Samana iltana klo 17 ilallla esitelmäpäivät pidetään kansakoulussa.

Vetokarsintaan kuuluu veto- ja kisakarttukilpailu. Osanottomaksu 30:—. Ilmoitettava ensi lokakuun viimeiseen päivään mennessä puheenjohtaja Weikko Balkille os. Peltosalmi. Tervetuloa.

KOTKAN Kuuromykkäin yhdistyksen esitelmäpäivät ovat siirretyt marraskuun 10-11 päivään, huoneustovaikeuksien vuoksi.

Juhla-ja esitelmätilaisuudet pidetään lauantaina 10 p:nä marraskuuta Kotkan pohjan huoneustolla Kaivokatu 14. klo 17, ja sunnuntaina samassa paikassa klo 11.

Ohjelma on sisältörikas. Esitelmiä pitävät herrat E. Karilas ja A. Arasola sekä paikkakunnan puhujat. 25 % alennus rautateillä on saatu.

LAPPENRANNAN Kuurom.yhdistyksen esitelmäpäivä pidetään Lastentarhalla klo 14 marraskuun 18 p:nä. Esitelmänpitäjäksi on lupautunut toimittaja Rurik Pitkänen. Jumalanpalveluksen pitää kaupungin kirkossa klo 13 rovasti Otto Myyryläinen. Tervetuloa!

ESITELMÄPÄIVÄT OULUSSA. Kuuromykkäinkoululla järjestää Oulun kuurojenyhdistys tulevan marraskuun 24—25 p:nä alk. klo 18,00 lauantaiiltana. Osanottomaksu on 50 mk ja on jokaisen huolehdittava itse asunnosta ja ruuasta. Asuntopula on vaikea. 25 % alennus rautatiellä on saatu. Esitelmäpitäjiksi tulevat toimittaja ja rouva Pitkänen Helsingistä.

HAAPAJÄRVEN Kuurojenyhdistyksen pikkujoulua vietetään Haapajärvellä jouluk. 1 p:nä. Kokous on jouluk. 2 p:nä.

RIIHIMÄEN Kuurojenyhdistys toimeenpanee esitelmäpäivät ja sen yhteydessä pikkujoulunvieton joulukuun 8 ja 9 p:nä Riihimäellä.

Tilaisuudesta ilmoitetaan tarkemmin marraskuun lehdessä.

HAAPAJÄRVELLÄ on Kuurojenyhdistyksen esitelmäpäivät ja vuosijuhlat joulukuun 15—16 p:nä. Esitelmänpitäjäksi tulevat toimittaja Rurik Pitkänen ja herra Matti Katainen. Muutakin hyvää ohjelmaa järjestetään. Tervetuloa läheltä ja kaukaa.

ANNA PELKONEN kuollut. Omaisilta tulleen lyhyen viestin mukaan on Kauhajoella kuollut 23.12. 1944 rouva Anna Pelkonen os. Manila ja haudattiin 7.1-1945. Anna Pelkonen on Kuopion km koulussa ent. oppilaita. Koulunsa loputtua asui Anna kodissaan Räisälässä ompelijattarena kunnes meni naimisiin kuulevan miehen kanssa ja rakensivat oman talon Räisälään. Heillä oli 3 poikaa ja 1 tytär. Yksi pojista kaatui Syvärillä 1944 keväällä. Kesällä täytyi Pelkoisen toisen kerran jättää kotinsa ja kontunsa ja lähteä siirtolaisen raskaalle vaellukselle. Nyt on Anna Pelkonen löytänyt matkansa pään, väsynyt kovia kokenut Karjalan lapsi on saanut leposiansa lakeuksien aukeilla mailla. Iankaikkinen Jumala Sinun luonasi on väsyneen hyvä olla. Hän rauhan sai. Kynä.

50 VUOTTA täytti Helatorstaina pienviljelijä Eino Kuusenoksa ent. Granqvist. Hän on syntynyt Orivedelleä sorvarin poikana 10 päivä toukokuuta 1895. 8 vuotiaana poikasena hän sairastui aivokaltulehdukseen jonka johdosta menetti kuulonsa. Hän kävi. Oulussa kuuromykkäin koulua. Sieltä tultuaan rupesi leipäänsä ansaitsemaan maataloustöissä. Maailmansodan alkupäivinä 1914 hän rupesi isänsä ja veljensä kanssa tekemään puukorkoja. Ahkeruudella ja säästäväisyydellä hän sai rahaa vähän säästöön ja osti Tanhuansivu nimisen palstatilan, pari kymmentä vuotta sivutöinään viljellyt, tehden leipäammattinaan pääasiassa puusepän töitä.

Hänet tunnetaan valoisaksi ja huumorin tajuiseksi mieheksi.

VIIME kesäkuun 16 p:nä täytti leskirouva Maria Laukkanen o. s. Paksunen 50 vuotta. Hän oli syntynyt Soanlahdella v. 1895 ja kävi Jyväskylän Kuuromykkäin koulun.

Avioliiton hän solmi suutari Antti Laukkasen kanssa, joka jo kuoli useita vuosia sitten vaikean

sairauden murtamana, jolloin Maria rouva jäi leskeksi. Heillä on 2 täysikasvuista lasta.

Nykyisin leskirouva Maria Laukkanen elää siirtolaisena Tampereen lähellä Teiskon Kämmenniemellä. Kotinsa Sortavalassa hän menetti sodan aikana 2 kertaa.

Onnittelemme 50 vuotiasta! *S. H:nen.*

50 VUOTTA täytti elok. 29 p:nä rouva Elli Virtanen Helsingissä. Elli rouva on syntynyt savossa Kiuruveden pitäjässä lähellä Iisalmen kaupunkia. Elli syntyi terveenä nuorimpana sisarussarjasta. Lapsena hän oli kovin tiedonhaluinen etsi käsiin kirjoja ja ominpäin opetteli lukemaan ja kirjoittamaan kun näki isompien sisaruksiensakin tekevän. Koulut olivat silloin hyvin harvassa ja pitkä oli Ellin kotoa matka pitäjän kiertokouluun, mutta sisukkaana ja opinjanoisena Elli tallusteli kouluun tuon pitkän taipaleen pyryssä ja lumisohjussa. Niillä matkoilla tuuli pääsi puhaltamaan liiaksi Ellin korviin ja hän sairastui menettäen 12 vuotiaana kuulonsa. Elli yritti sitten kuuromykkäin kouluun, mutta opettajat arveli että Ellillä on jo se tiedonmäärä mitä km. koulu voi antaa. Ainoastaan rippikoulua kävi Elli km. kanssa. Sitten alkoi kodin piiri käydä Ellille ahtaaksi ja niin lähti hän ulos avaraan maailmaan sisaruksiensa luo Helsinkiin. Siellä Elli tapasi kohtalonsa joutuen naimisiin puuseppä Aug. Virtasen kanssa ja niin alkoi Elli ottaa osaa km. rientoihin. Omistaen lämpimän sydämen ja auttavaisen mielen ja ripeä otteisen luonteen on Elli paljon toimittanut työpaikkoja kuuromykille ja ollut apuna monin tavoin kohtalotovereilleen heidän vaikeuksissaan. Hänen vieraan varaisessa viihtyisässä kodissaan on moni masentunut saanut lohtua ja uutta uskoa elämään. Kuuromykkäin lehteen on Elli monen monet kauniit kertoelmat kirjoittanut. Niissä on se oikea Savon muan humoori ollut mehevästi höystettynä, sillä keskellä pääkaapunni on Elli uskollisesti säilyttänyt Savon muan oikeitten immisten repäisevän olemuksensa. Savolaisethan ovat sitä oikeeta krettoo maijon päällä niin olet sinäkin Elli.

Täyttäessään 50 vuotta 29/8 joutui rouva Elli Virtanen Helsingissä monien kunnian ja ystävyyden kohteeksi. Saaden paljon arvokkaita lahjoja m.m. komean lattiamadon, lukulampun, kukkia, kirjoja, rintaneuloja, rahalahjoja, y.m. Pitkin päivää saapui sähkosanomia sekä kirjeitä. Lauantaina syysk. 1 p:nä oli kuuromykkäin yhdistyksen huoneustoon järjestetty 50 v. juhla, johon oli kutsuttu suuri joukko sukulaisia ja km. ystäviä. Yhdistyksen puheenjohtaja hra Karilas puhui sydämellisiä kiitoksen sanoja päivän sankarille ojentaen komean aistikkaan adressin ja rahalahjan jolla Elli saa oman makunsa mukaan valita lahjan.

Elli rouva vastasi liikutettuna puheeseen kiittäen kaikesta osakseen tulleesta huomaavaisuudesta. Toivoen hyvän yhteiymmärryksen jatkuvan ja että hän voisi nyt paremmin jatkaa toimiaan yhteisen hyväksi. Vieraille tarjottiin korviketta monenlaisten leipien ja kakkujen kanssa sekä maukkaita voileipiä monien leikkeleiden höystäminä. Ilta kului rattoisasti rupatellan ja leikkiä laskien ja lattiailla pyörähdellen. Päivän sankarille korhotettiin kolmikertainen eläköön juhlansa kunniaksi.

KUOPION Kuurojenyhdistys järjestää esitelmäpäivät marrask. 3—4 p:nä kuurojenkoululla. Ohjelma sisältörikas, m.m. tulee ehkä esille maanhankintalaki-selostus. Maaseutulaiset, varsinkin Kuopion lähiympäristöstä, esim. Tuusniemeltä, Tervosta, Karttulasta, Leppävirralta, Varkaudesta, Vehmersalmesta, Muuruvedeltä, Maaningalta j. n. e. olisivat hyvin tervetulleita edes kokemaan uusia herätteitä yhdistyksemme valistustilaisuuksista.

Allekirjoittanut, joka olen ollut jo parinkymmenen vuoden ajan yhdistystoiminnassa, tiedän, että varsin lukuisat maalais-toverimme pysyttelevät erillään yhdistyksen ulottuvilta. Mikä lie vikana, että omat osatoverimme »maaemon» kourissa eivät ole liittyneet yhdistyksemme jäseniksi edes kannatuksen muodossa, joka olisi tarpeen yhdistystoiminnan monipuolistuttamiseen. Ehkä kuurojenkoulusta saatu pohjasivistys riittäisi Teidän mielestänne, hyvät toverit, tienviitoittajaksi elämämme kohentamiseen yksityishenkilönä. Mutta kuulevien piirissä joudutte pyrkiessänne valistus- ja seuratilaisuuksiin aniharvoja poikkeuksia lukuunottamatta avuttomaan tilaan, ja tällöin yksinäisyydentunne painaa vilkkaatkin luonteet tylsyyden tilaan ja »erakon» kammioon. Kuurojenkoulu on antanut teille tärkeän pohjasivistyksen — puhumisen, lukemisen, ja kirjoittamisen taidon — ja kuurojenyhdistys jatkaa kuurojenkoulun työtä rinnakkain kehittämällä kuurojen havaintokykyä erilaisten valistustilaisuuksien muodossa. Kehitys kaikille elämän aloille luo aina uusia ja yhä uusia tapahtumasarjoja ja jos joku ihminen ei seuraa ajan mukana, jää aina auttamattomasti jälkeen. — Kuurojenyhdistystoiminnan oleellisin tarkoitus on siis osattomien valistus- ja sivistystarpeitten tyydyttäminen. *A. V. Hartikainen.*

PUIJON LIEPEILTÄ. Edellisinä rauhan ja sodan vuosina oli Kuopion K.m. yhdistyksen lempilapsi urheiluosasto järjestänyt juhannusretkeilyjä maaseudulle luonnon helmaan. Nyt tällä kertaa pääyhdistyksellämme oli suurempi syy viettää esitelmäpäivien yhteydessä juhannusjuhlaa taannottain palautuneen rauhan merkissä. Sotatantereilla oli roimasti mukiloitu ja raiskattu rajattomasti vuosisatoja vaatineen ihmistyön arvoja kaikilla elämän aloilla. Sota on loppunut ja rauha palautunut suuria kärsimyksiä kokeneelle Euroopalle. Rauhan ja kansainvälisen oikeamielisyyden puntari heilahtelee parastaikaa ideologisten ja taloudellisten probleemien pulmakysymysten ratkaisijain suurvaltain neuvottelupöydillä. Toivotaan parasta rauhan puolesta.

Esitelmäpäivien avauspuheessa lausui puheenjohtaja Hartikainen käsityksensä kohtalotoveristaan, että jos kaikki ihmiset olisivat kuuroja, olisi sota kenties varma mahdottomuus. Kuurotkin ovat toisinaan taipuvaisia jos mistäkin riitelemään, mutta silti herkempiä leppymään ja sopimaan kuin kuulevat huomioonottaen että he ovat esim. oikeudenkäyntien suhteen prosentuaalisesti tuskin harvoin tekemissä toistensa kanssa.

Rouva H. Hartikaisen lausuttua pari runonpätkää kesästä piti hra E. Karilas juhannuspuheen. Havainnollisessa aiheessaan hän selosti juhannuksen viettotapojen kehitysvaiheita pakanuuden ajoilta nykyaikaan mainiten m. m. että suomalaisten juhannusmeiningit ovat erilaiset kuin muualla maailmassa.

Väliajan jälkeen jatkui ohjelma rva Hartikaisen yksinlausunnalla kesälinnuista. Hra Karilas esitelmöi sitten ensimmäisen presidenttimme K. J. Ståhlbergin elämänvaiheista. Hän täytti viime keväänä 80 vuotta. Karilas elävöitti esitystään suuren suomalaisen valtiomiehen ja juristin omalaatuisesta ja järkkymättömästä persoonallisuudesta ilmehikkäällä viittomataidollaan niin että sitä oli helppo seurata mukana. Hra Åke Sohlströmin esitettyä huumoria tarinoi hra Karilas vanhoja koulumuistojaan Kuopion kouluajoilta. »Ikiliikkujan, — mikseipä voisi sanoa myös »välkkyvän elohopean» puhe silloisten kouluolojen valo- ja varjopuolista suorasukaisuudella ja huumorintajulla höystettynä piristi yleisön mielialan hilpeälle tuulelle.

Juhannuspäivän ohjelma aloitettiin puolenpäivän hartaushetkellä. Ensiksi laulettiin yhteisesti rva Hartikaisen johdolla virttä » Isänmaan virsi». Rovasti Myyryläinen piti sitten juhannussaarnan. Ajatusrikas hartaushetki päättyi rva Hartikaisen johdolla yhteislauluun »Herraa hyvää kittäkää».

Hra Karilaan esityksestä kertoi rovasti. Myyryläinen mielenkiinnolla seurattuja muistelmiaan kolmekymmentä vuotisella työskentelyajaltaan kuuromykkätyön palveluksessa.

Korviketauon jälkeen piti hra Karials esitelmän Amerikan valtiomiehen ja presidentin Abraham Lincolnin elämäkerrasta (1809—1865.) Lincoln oli kohonnut itseopiskelun, luonteensa lujuuden ja tarmonsa ansiosta köyhän uudisasukkaan pojasta monimiljoonaisen kansan hallitsijaksi. Hänen elämänihanteensa oli taistelu juoppoutta vastaan raittiusaatteen taistelijana, neekeriorjien vapauttaminen ja luja luottamus Jumalaan. Neljänmiljoonaan neekeriorjan vapautus toteutui presidentti Lincolnin historiallisella julistuksella 1863. Hän kaatui elämänihanteensa lunnaana salamurhaajan luodin lävistämänä v. 1865.

Lopuksi päivä päättyi rattoisaan seurustelu- ja tutustumisillan viettoon. *Ville.*

TURUN Kuuromykkäin raittiusyhdistyksen 40-vuotisjuhlaa vietettiin syyskuun 16 päivänä Turun kuuromykkäinkoulun uusitussa kauniissa juhlasalissa. Tilaisuuteen oli saapunut kuuromykkiä ja kuuroja Turusta ja sen ympäristöstä ja edempäänkin toista sataa henkeä. Osanottajien joukossa oli myöskin kuuromykkäin vanhainkodin »Salmelan» asukas kuuromykkä-sokea Frans Leijon, jolle viittomakielin selostettiin juhlan puheet ja esitelmät.

Juhla avattiin aamupäivällä jumalanpalveluksella, jonka piti kuuromykkäin matkapappi, pastori Lauri P a u n u Helsingistä.

Juhlapäivän iltapuolella alkoi juhlailtama, jonka avasi yhdistyksen puheenjohtaja, hra Elias S a v i s a a r i tervehdyssanoilla. Niitä seurasi viittomakielin esitetty raittiusruno, jonka esitti rva L. L u n d b e r g. Juhlapuheen piti pastori L. Paunu, joka siinä kosketteli kuuromykkäin ja kuulevain suhdetta raittiuteen. Lyhyen korviketauon jälkeen tarkastaja J. K. P a l o m a a luonehti juhlaesitelmässään niitä syitä, jotka johtivat Turun Kuuromykkäin raittiusyhdistyksen perustamiseen, selvittäen sitten nykyistä raittiustilannetta, kohdistaen sanansa etenkin nuorison ehkäisevään ja suojelevaan raittiustyöhön. Sen jälkeen hra Savisaari esitti yhdistyksen 40-vuotisvaiheet. Tarkastaja J. N i e m i n e n esitti mielenkiintoisen katsauksen viime vuosisadan keskivaiheiden ja sen jälkeisenä aikana suoritetusta monipuolisesta raittiustyöstä.

Vapaan sanan aikana esitettiin useiden yhtymäin ja yksityisten henkilöiden onnentoivotukset. Tarkastaja Nieminen esitti Turun raittiuspiiritoimikunnan ja johtaja U. K i e r i m o Kuuromykkäinliiton ja kuurojenkoulun onnittelut. Sitäpaitsi esittivät hra J. S i n e r v o Turun Taimi II:sen tarkastaja P a l o m a a Helsingin Kuuromykkäin auttajayhdistyksen, hra U. L e h t i m ä k i Turun Kuuromykkäinyhdistyksen ja Kuuromykkäin Urheiluliiton hra V. N u r m o Helsingin Kuuromykkäin raittiusyhdistyksen, hra O. L i i k k a n e n Turun Urheiliseu-

Kuuromykkäin Joulu

ilmestyy uudessa koossa sisältörikkaana ja runsaasti kuvitettuna marraskuun alkupuolella. Kirjoittajista mainittakoon: Lauri Paunu, Samuli Paulaharju, Urho Kierimo, J. K. Palomaa, Rurik Pitkänen Laina Vainola ja Vilho Nenonen.

Tarmokkaita ja luotettavia asiamiehiä otetaan kaikkialle myymään tätä kuurojen omaa joulujulkaisua.

Myyntipalkkiot:

10—50	kpl.	10 %
51—100	»	15 %
101—1000	»	20 %

Yli 1000 kpl. myyjille korkeampi palkkio sopimuksen mukaan.

Kappalehinta 30 markkaa. Yksityistilaajilta lisäksi lähetyskustannuksiin 5 markkaa.

Tehkää heti tilauksenne osotteella:

Suomen Kuuromykkäinliitto,
Helsinki, Liisankatu 27 E 10.

Kuuromykkäin Lehti

tarjotaan tilattavaksi vuodeksi 1946. Se seuraa kuurojen harrastuksia ja edistyspyrintöjä mahdollisimman tarkasti koti- ja ulkomailla. Ei kukaan valistunut kuuro voi olla ilman omaa lehteänsä, josta saa mm. tiedot kokouksista ja esitelmätilaisuuksista sekä matkahelpotuksista.

Painatuskustannusten ja paperin kallistumisen vuoksi on lehden tilaushintaa ollut pakko korottaa 100 markkaan vuodessa, koululaisilta 20 mk, vaikka korotus ei vastaakaan kustannuksia.

Kehoitamme jokaista yhdistystä valitsemaan lehden tilauksia keräämään tarmokkaita asiamiehiä. Palkkio on 10 %. Tilauslistat lähetettäköön lehtemme konttoriin, os. Helsinki, Liisankatu 27 E 10 ja maksut postisiirtotilille N:o 6825.

Toimitus.

ran, hra A. Höckert Turun Schakkikerhon ja hra E. Mattila Kotkan Kuuromykkäinyhdistyksen puolesta onnentoivotukset. Kirjallisesti onnittelivat juhlivaa yhdistystä tohtori W. Perälä Turun Raittiusliiton puolesta sekä Hämeenlinnan ja Alavuden Kuuromykkäinyhdistykset. Kun vielä oli nähty raittiusaiheinen kuvaelma, lopetettiin onnistunut juhlailtama Maammelaululla.

Raittiusjuhlan yhteyteen oli järjestetty Turun kuuromykkäinyhdistyksen esitelmäpäivät, joita johti hra Urho Lehtimäki Esitelmiä pitivät m.m. hra E. Mattila Amerikan Yhdysvalloista ja mielialojen vaihteluista, pastori L .Paunu säähavainnoista ja tiedoista, johtaja U. Kierimo Viipurin linnan historiallisista vaiheista ja tarkastaja J. K. Palomaa kuuromykästä kuvanveistäjästä, Albert Tallrothista. Ja rva Färdig raittiudesta. Esitelmiin liittyi sitä paitsi ohjelmallinen illanvietto.

SYDÄMELLISESTI KIITÄN kaikki niitä henkilöitä ja seuroja niistä onnitteluista, sähkeistä, kauniista kukista ja arvokkaista lahjoista, joita sain vastaanottaa merkkipäiväni johdosta.

Armas Kaipiainen.

KIITOS. Lausumme sydämelliset kiitoksemme kaikille niille kuuroille ystäville, jotka arvokkain lahjoin, sähkösanomin y.m. tavalla muistivat meitä hääpäivänämme. Joutsassa 6. 9. 1945.

Taimi ja Mikko Häyrinen.

SYDÄMELLISET KIITOKSEMME kaikille niille, jotka lahjoin, sähkösanomin y.m. tavoin muistivat meitä hääpäivämme. Ristiinassa 11. 9. 1945.

Kerttu ja Huvi Mattila.

LAUSUEN täten parhaimmat kiitokset kaikille ystäville ja sukulaisille jotka muistivat lahjoin, sähkein, kirjein ja onnentoivotuksien 60-vuotispäiväni johdosta. *Helga Yörläinen.* Luvia.

Kaikkien kellojen korjausta

otetaan vastaan. Lähin asema Lohiluoma. Postiosote: Kauhajoki, Harjan kylä.

Matti Palo.

Vakavamielinen kuuro (ruotsinkielinen)

palvelija

haluaa paikkaa maaseudulle. Arv. vastaukset palkkatarjouksineen pyydetään os.: Neiti Fanny Åberg, Helsinki, Liisankatu 27 A 8.

KIHLOISSA

—

Lyydia Lappi — **Jussi Karppinen**
19. 9. -45. Iisalmi.

Hilja Suihkonen — **Toivo Heikkinen**
Iisalmi 29. 9. -45. Ristijärvi

VIHITTY

—

Eila Niemelä — **Aarne Tuomisto**
Mänttä — Kihniö

Liina Hotulainen — **Aatos Kalervo Myyryläinen**
Kiihtelysvaara 19. 8. -45. Kitee

Anna Maria Laasonen — **Olavi Paakkunainen**
Kitee 25. 8. -45

Kerttu Väänänen — **Huvi Mattila**
Ristiina 2. 9. -45. Hollola

Hilda Nevalainen — **Kusti Tikkanen**
Mikkeli 29. 9. -45. Kalvitsa.

Kaarina Kontinen — **Yrjö Vähärautio**
Mikkeli 14. 10. -45. Lahti

Rakkaat kultaiset pienokaisemme

TYTTI MATLEENA ja MARJAANA SALMINEN

syntyivät 14. 8. 1945 ja kuolivat 14. 8. 1945.
Turun läänisairaalassa

Miksi murtui äidin ja isän toiveet
jos aika surumme lieventää
Niin ihminen tyhjyys jälelle jää.

Äiti ja isä
(Vappu ja Vilho Salminen.)

Helsinki 1945, Oy. Surdus Ab.